

ارتباط پایداری با ارزش های بوم گرایی

سحر دارابی

دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات کرمانشاه

Darabi.sahar.1990@gmail.com

چکیده:

امروزه معماری پایدار را عنصری می‌شناسند که چند دهه از معرفی و مطرح شدن آن می‌گذرد و راه‌حل‌ها و پیشنهادات زیادی به واسطه آن در جهت حل بحران‌های عصر امروز ارائه شده است. ولیکن مسایل و مشکلات ایجاد شده بر سر راه معماری پایدار هم‌چنان پای برجاست. توجه به ارزش‌های معماری بومی و توسعه و شناخت آنها ممکن است منجر به رفع موانع گردد. در فرآیند تکامل معماری بومی می‌توان شاهد انعکاس متبخرانه برخی روابط اجتماعی، اقتصادی با محیط طبیعی و نمادهای فرهنگی بوده، بنابراین سلسله مراتب و پیوستگی موضوعات مورد نظر معماری پایدار در معماری بومی قابل رویت است. مفهوم معماری پایدار، چه به عنوان خلق فضای انسانی و تنظیم رابطه‌ی انسان و محیط فیزیکی و چه به عنوان محصول این فرایند، همواره با محیط پایدار، درآمیخته و در چارچوبی کلی می‌توان این معماری را، فعالیتی تعبیر کرد «برای خلق محیط پایدار انسان ساخت».

اکنون سوال این است چگونه می‌توان ارزش‌های معماری بومی را با رویکرد پایداری مرتبط ساخت؟ آنچه که هویداست که رد پای پایداری در معماری بومی ایران زمین از قدیم الایام به چشم می‌خورد و آن را در زمان و مکان خودش حفظ کرده است. مفهوم پایداری اغلب به عنوان مقیاس ارزش یک سبک و متد به کاربرده می‌شود و به معنی ایجاد یک فرآیند قابل تکرار است.

در این مقاله سعی شده است با معرفی معماری پایدار و به دنبال آن معماری بومی و عناصر پیوسته با معماری بومی بررسی گردد و در انتها با معرفی نقش و ویژگی‌های فرهنگی و اقلیمی معماری بومی به چگونگی ارتقای توسعه پایدار دست یافت. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و جمع‌آوری اطلاعات به روش کتابخانه‌ای می‌باشد.

کلید واژگان: معماری بومی، معماری پایدار، زمینه‌های فرهنگی